

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Jana Borodáčová:

Obraz francúzskeho vidieka v cestovnom denníku Arthura Younga

FFUK Praha 2012, 69 stran + bibliografie a obrazové přílohy

Autorka si ve své bakalářské práci stanovila za úkol analyzovat cestopisy anglického spisovatele Arthura Younga po Francii, v první řadě zmapovat jeho hlavní zájmové okruhy, a to především se zaměřením na vnímání, kritiku a obecně obraz francouzského venkova, jemuž Young jako fyziokrat věnoval zvláštní pozornost. Po úvodních kapitolách následuje tematické členění textu, za jehož určité těžiště lze považovat kapitoly 8.-10. (Svet francúzskych rol'nikov, Rozdelenie pôdy a vlastníci vo Francúzsku).

Autorka se seznámila s francouzským prostředím předrevoluční, resp. revoluční doby (především na základě českých a anglických prací či překladů) i s kontextem života a působení A. Younga

Připomínky obsahové: Cíl práce je formulován poměrně obecně, snaha o „analýzu“ se však projevuje jen v dílčích aspektech, kde byla autorka schopna se postavit „nad“ svůj pramen a konfrontovat jej s jinými informacemi a zdroji o daném tématu; místo analýzy však přináší spíše stručné komentáře. Práce tak má převážně popisný charakter, je spíše převyprávěním studovaného pramene než jeho interpretací. To se týče i tematiky, kterou si autorka zvolila jako ústřední, tedy samotný obraz francouzského venkova, který se poněkud rozplývá v ostatních informacích a čtenář/ka například postrádá hlubší realie, s nimiž by měl být prvotní pramen konfrontován. Také tam, kde se přímo zabývá srovnáním obrazu Francie a Anglie, zůstává u subjektivního autorova vnímání, ale o skutečnosti se dozvídáme jen kusé informace; anglickým realii, byť jsou zde také Youngem srovnávány, se nedozvídáme téměř nic, přitom k problematice rurální Francie existuje rozsáhlá literatura a u Anglie předpokládám totéž.

S tím souvisejí i připomínky spíše „proseminární“ povahy: výčet použité literatury (s. 7-10) mi připadá nadbytečný (od toho je souhrnná literatura na konci, která není (proč?) seřazena abecedně), tím spíš, že tato úvodní pasáž neobsahuje žádný kritický rozbor použitých zdrojů. Naopak zde postrádám skutečnou analýzu dosavadního stavu bádání ke zvolené problematice, který by umožnil pochopit autorčina východiska a také její vlastní „přínos“ – včetně zmínky o případné (ne)dostupnosti vhodné literatury, protože takto to vypadá, jakoby byla v podstatě první, kdo se o analýzu Youngových cestopisů pokouší. Pokud však tomu tak skutečně je, mělo to být v úvodu zdůrazněno.

Připomínky formální: jde o snadno odstranitelné nedostatky, které předloženou práci hyzdí zcela zbytečně: I když autorka čerpá především z překladové literatury, měla by si ověřit správný pravopis francouzských termínů a názvů (píše např. ancién místo ancien – s. 13, corveé místo corvée – s. 13 a 33, Francoise místo François- s. 14, H. Seé místo Sée – s. 7 a dále, Geneve místo Genève – s. 27 a 72., Societe místo Société, troisieme místo troisième (s. 27 a 72), Hyppolite (Taine) místo Hippolyte – s. 8, Revolutions místo Révolutions – s. 54 Saintogne místo Saintonge – s. 73, název Burgundsk/Bourgogne přejímá autorka dokonce přímo z anglického textu jako Burgundy (!) – s. 53, taktéž Palace Royal místo Palais Royal – s. 74.). Také literatura citovaná v překladové verzi má obsahovat bibliografický údaj o

původním názvu a roce původního vydání - Tocqueville samozřejmě nepublikoval v roce 2003 ani Taine v roce 1906, originál knihy Henriho Sée je francouzsky a pochází z roku 1924, totéž platí samozřejmě pro další autory – apod.), tím spíš, když se citace objevuje přímo ve vlastním textu („Daniel Roche a jeho dielo *France in the Enlightenment...*“ – s. 8) – to je zavádějící informace, kniha se jmenuje *La France des Lumières* a vyšla podstatně dříve atd.

drobné nepřesnosti – čas. *Starý Kordeliér* vycházel až od konce r. 1793, nikoli 1791 (s. 54)

Připomínky stylistické: Po jazykové stránce bych doporučovala při skloňování cizích jmen dodržovat stávající gramatická pravidla (nikoli v Cherbourg, do Dijon, portrét od Charles Willson Peale, portrét od Joshua Reynolds apod.) – nevím o tom, že by ve slovenštině neexistovala deklinace. Další drobnosti: „v najideálnejšom“ – s. 68 je pleonasmus; vložená věta i přístavek volný mají být odděleny čárkami z obou stran, nikoli jen z jedné (opakované na několika místech).

Shrnutí:

Přes uvedené výhrady se domnívám, že studie odpovídá nárokům kladeným na bakalářskou práci, proto ji doporučuji k obhajobě.

Praha, 31. května 2012

Doc. Mgr. Daniela Tinková, PhD.
Ústav českých dějin FFUK